

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 004234 20 Uvp
Banjaluka, 01.06.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Željke Vujanović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi B. K. iz B., koga zastupa punomoćnik M. S., advokat iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv odluke broj ... od 05.06.2019. godine, tuženog S. U. u I. S., koga zastupa Advokatska firma S. S. i S. A. o.d. B., u predmetu ponavljanja postupka izbora rektora U. u I. S., odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 004234 19 U od 05.03.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.06.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tuženog za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1. izreke je odbijena tužba podnesena protiv uvodno označene osporene odluke, kojom je (tačkom 1. dispozitiva) prof. dr M. K. izabran za rektora U. u I. S.; (tačkom 2. dispozitiva) odlučeno je da rektor ima ovlaštenja, prava i dužnosti regulisane Zakonom o visokom obrazovanju i Statutom U. u I. S.; (tačkom 3. dispozitiva) odlučeno je da mandat rektora U. traje četiri godine, počev od 01.10.2019. godine, odnosno po prestanku funkcije aktuelnom rektoru U.; (tačkom 4. dispozitiva) odlučeno je da se tom odlukom zamjenjuje odluka Senata U. o izboru rektora U. broj ... od 28.12.2018. godine i da se odluka S. U. o izboru rektora U. broj ... od 28.12.2018. godine poništava; a (tačkom 5. dispozitiva) odlučeno je da ova odluka stupa na snagu danom donošenja. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora, a stavom 3. izreke odbijen je zahtjev tuženog za nadoknadu troškova upravnog spora.

U obrazloženju pobijane presude je sud iznio istorijat upravnog postupka navodeći da iz spisa proizilazi da je odlukom tuženog broj ... od 28.12.2018. godine tužilac izabran za rektora U. u I. S., da je 14.02.2019. godine M. K., kao jedan od kandidata, podnio prijedlog za ponavljanje postupka okončanog navedenom odlukom od 28.12.2018. godine, iz razloga propisanog odredbom člana 234. tačka 8. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP), jer je odluku donio tuženi kao kolegijalni organ koji nije bio propisno sastavljen, obzirom da su u istom učestvovali predstavnici Studentskog parlamenta koji to nisu mogli biti u momentu odlučivanja, da je rješavajući o prijedlogu za ponavljanje postupka tuženi na LXIII sjednici održanoj 09.04.2019. godine donio zaključak broj ... od 09.04.2019. godine kojim je usvojen predmetni prijedlog i odlučeno je da se ponavlja postupak izbora rektora Univerziteta u

Istočnom Sarajevu po službenoj dužnosti i po prijedlogu stranke, iz razloga navedenih u odredbi člana 234. tačka 8. ZOUP i to u cijelosti od donošenja odluke o raspisivanju javnog konkursa do donošenja konačne odluke o izboru rektora, u skladu sa odredbom člana 242. stav 1. ZOUP, te je odloženo izvršenje odluke o izboru rektora Univerziteta od 28.12.2018. godine. Dalje je obrazloženo da je u ponovljenom postupku izbora rektora, shodno zaključku od 09.04.2019. godine, odlukom tuženog broj ... od 09.04.2019. godine, ponovo raspisan javni konkurs za izbor rektora Univerziteta koji je objavljen dana 24.04.2019. godine u dnevnom listu E. B. i na web stranici U., da je po zatvaranju javnog konkursa Konkursna komisija dana 15.05.2019. godine održala sastanak i tom prilikom sačinila zapisnik u kojem je konstatovano da se na javni konkurs prijavio jedan kandidat prof. dr M. K., čija prijava je uredna i potpuna i da isti ispunjava sve uslove za izbor rektora, da je na izbornoj sjednici održanoj dana 05.06.2019. godine predsjednik Konkursne komisije informisao tuženog o prijavljenim kandidatima i da je kandidat prof. dr M.K. izložio svoj program rada i razvoja U., nakon čega je utvrđena lista kandidata za izbor rektora i donesena odluka o imenovanju Komisije za rukovođenje postupkom tajnog glasanja, te je nakon sprovedenog tajnog glasanja donesena osporena odluka većinom glasova i to od ukupnog broja članova Senata 28, M. K. je dobio 26 glasova. Slijedom navedenog je sud izveo zaključak da prilikom donošenja osporene odluke zasnovane na odredbama člana 64. stav 2. tačka d) i 69. Zakona o visokom obrazovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 73/10-26/19), te člana 34. i 44. stav 1. Statuta Univerziteta u Istočnom Sarajevu i člana 6. stav 4. Pravilnika o postupku za izbor, prestanak funkcije i razrješenje rektora U. u I. S. i izbor prorektora U., nisu učinjene nikakve nepravilnosti koje bi je činile nezakonitom. U nastavku je sud citirao odredbu člana 243. ZOUP ukazujući da ju je tuženi pravilno primijenio kada je nakon što je postupak izbora rektora ponovio u cijelosti, donio novu odluku dana 05.06.2019. godine kojom je svoju raniju odluku od 28.12.2018. godine poništio, za što je dao valjane i na zakonu zasnovane razloge. Konačno, sud je dodao da se ostalim navodima tužbe (koji se svode na to prilikom odlučivanja o prijedlogu za ponavljanje postupka Senat nije bio propisno sastavljen; da je rektor donio odluku o raspisivanju izbora za Studentski parlament samostalno, bez prethodno pribavljenog prijedloga Studentskog parlamenta; da je članove centralne izborne komisije i izbornih komisija po fakultetima u postupku izbora studentskih predstavnika za Studentski parlament imenovao rektor bez prethodno pribavljenog prijedloga Studentskog parlamenta; da mu prijedlog za ponavljanje postupka nije dostavljen u skladu sa pravilima o ličnom dostavljanju; da predlagač u prijedlogu nije učinio vjerovatnim okolnosti na kojima zasniva svoj prijedlog kao i okolnosti da je prijedlog podnesen u zakonskom roku; da tužilac nije obavješten da će se postupak ponoviti po službenoj dužnosti; da o prijedlogu nije odlučeno u roku od 30 dana; da tuženi nije smio da ponavlja postupak izbora rektora u cijelosti; da je potpuno nejasno kako je tuženi utvrdio da bi drugačiji sastav S. u prethodno sprovedenom postupku izbora rektora, mogao dovesti do drugačijeg rješenja) zapravo osporava zakonitost drugog upravnog akta, zaključka tuženog broj ... od 09.04.2019. godine kojim je dozvoljeno ponavljanje postupka. Stoga je ove navode tužbe, po stavu suda, tužilac mogao isticati samo u tužbi protiv navedenog zaključka, a kako je presudom istog suda broj 14 0 U 004152 19 U od 04.02.2020. godine odbijena tužba podnesena protiv tog zaključka od 09.04.2019. godine, isti je postao pravosnažan, zbog čega ovi navodi tužbe ne mogu uticati na zakonitost i pravilnost osporene odluke.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu zahtjev), tužilac pobija zakonitost iste zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu navodi da je sud u pobijanoj presudi propustio da razmotri i ocijeni ključne argumente koje je tužilac iznio u tužbi, sa čim je učinio povredu prava na pravično suđenje koje je garantovano odredbom člana 6. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Smatra da je pogrešan i paušalan stav

nižestepenog suda da tužilac u okviru ovog upravnog spora ne može iznositi navode vezane za zakonitost zaključka tuženog od 09.04.2019. godine (kojim je dozvoljeno ponavljanje postupka izbora rektora), jer se o tome raspravljalo u okviru drugog upravnog spora koji je okončan presudom broj 14 0 U 004152 19 U od 04.02.2019. godine i odbijanjem tužbe protiv tog zaključka, sa čim je isti postao pravosnažan. Ovaj stav suda je neprihvatljiv obzirom da je tužilac ovim navodima o kojima je sud odbio raspravljati ukazao na brojne povrede postupka koje je tuženi učinio u postupku koji je prethodio donošenju osporene odluke od 05.06.2019. godine. U nastavku iznosi o kakvim se povredama radi, a iste se svode na to da je tuženi zaključkom od 09.04.2019. godine odlučivao o prijedlogu M. K. za ponavljanje postupka izbora rektora okončanog odlukom od 28.12.2018. godine, a da pri tom tužiocu i drugom kandidatu M. B. nije bilo omogućeno da učestvuju u tom postupku, dakle da o prijedlogu budu obaviješteni i da se izjasne o razlozima za ponavljanje. Ostaje kod stava da tuženi uopšte nije utvrđivao da li je prijedlog M. K. za ponavljanje upravnog postupka podnesen blagovremeno, da li je isti u prijedlogu učinio vjerovatnim okolnosti na kojima je prijedlog zasnovan, kao i kod stava da je tuženi nezakonito postupio kada o prijedlogu nije odlučio u roku od 30 dana. Takođe ostaje kod navoda da Senat koji je donio zaključak o ponavljanju postupka dana 09.04.2019. godine nije bio propisno sastavljen, te da ni izbori za Studentski parlament i dalje za studente članove Senata nisu provedeni u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima. Zaključuje da je pogrešan stav suda da je osporena odluka od 05.06.2019. godine valjana obrazložena, pri čemu ne spori da organ ima ovlašćenje da nakon što postupak ponovi, svoje ranije rješenje zamijeni novim, odnosno da ga poništi kao u ovom slučaju ili ukine, ali za to mora dati jasne razloge shodno odredbi člana 197. stav 2. ZOUP, koji su ovdje izostali. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine, te predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Tuženi je dostavio odgovor na zahtjev u kome navodi da je isti neosnovan, a pobijana presuda zakonita i valjana obrazložena. Predlaže da se zahtjev odbije, a tužilac obaveže da mu nadoknadi troškove ovog postupka koji se odnose na sastav odgovora na zahtjev od strane advokata u iznosu od 877,50 KM.

Zainteresovana lica, M. K. i M. B., nisu dostavila odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporene odluke tuženog od 05.06.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Neosnovan je suštinski navod tužioca da je nižestepeni sud povrijedio pravila postupka, kao i njegovo pravo na pravično suđenje garantovano odredbom člana 6. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, jer se u okviru ovog upravnog spora nije bavio navodima tužbe kojim se pobija zakonitost zaključka tuženog broj ... od 09.04.2019. godine, kojim je odlučeno da se postupak izbora rektora koji je okončan odlukom od 28.12.2018. godine ponovi iz razloga propisanog odredbom člana 234. tačka 8. ZOUP, jer tuženi, kao kolegijalni organ, koji je donio odluku od 28.12.2018. godine nije rješavao u sastavu predviđenom važećim propisima.

Ovo stoga što je zaključak tuženog broj ... od 09.04.2019. godine koji je donesen shodno odredbi člana 242. stav 1. ZOUP poseban upravni akt protiv koga je omogućeno vođenje upravnog spora u smislu odredbe člana 244. istog zakona, koji je tužilac i pokrenuo i u okviru koga je jedino mogao iznijeti i iznio je sve navode koji se tiču zakonitosti istog. Kada se ima u vidu nesporna okolnost da je tužba tužioca protiv tog zaključka tuženog od 09.04.2019. godine odbijena presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 004152 19 U od 04.02.2020. godine (koju je u međuvremenu potvrdio i ovaj Vrhovni sud Republike Srpske), sasvim je jasno da se o navodima tužioca iznijetim u ovom pravcu ne može raspravljati u okviru ovog upravnog spora koji je proistekao iz ponovljenog postupka izbora rektora Univerziteta u Istočnom Sarajevu koji je okončan odlukom tuženog od 05.06.2019. godine za koju nižestepeni sud pravilno zaključuje da je zakonita.

Suštinski, tužilac u tužbi i zahtjevu ničim konkretno ne osporava postupak koji se tiče radnji tuženog od objavljivanja novog javnog konkursa do donošenja osporene odluke od 05.06.2019. godine kojom je M. K. izabran za rektora, osim što ukazuje da ta odluka nije valjana obrazložena, a koji navod nema uporište u ispravama spisa. Ovo iz razloga što je u obrazloženju osporene odluke od 05.06.2019. godine tuženi dao jasne razloge na kojima se zasniva izbor M. K. za rektora, kao i razloge o tome zašto je ranija odluka tuženog od 28.12.2018. godine poništena pozivom na odredbu člana 243. ZOUP, kako je sve to pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijana presuda nije zahvaćena povredama iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o odbijanju zahtjeva tuženog za nadoknadu troškova sastava odgovora na zahtjev za vanredno preispitivanje se zasniva na odredbi člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 58/03 do 61/13) u vezi sa odredbom člana 48. ZUS. Naime, odgovor na zahtjev nije obavezna radnja u postupku, tako da propustom davanja odgovora ne nastaju nikakve posljedice za stranku, a kako sadržaj konkretnog odgovora na zahtjev nije imao uticaja na ishod odlučivanja o zahtjevu za vanredno preispitivanje, ovaj sud nalazi da trošak sastava istog nije bio neophodan za okončanje postupka po ovom pravnom sredstvu.

Zapisničar
Željka Vujanović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić